כאילו הן ראויות: **מתני'** שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת האמצעית כולן טמאות, תחת הפנימית שתים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה, תחת החיצונה שתים החיצונות טמאות והפנימית טהורה, *אימתי בזמן שעברו דרך מרגלות המטה אבל אם עברו דרך עליה כולן טמאות. בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה היא טהורה ושתים טמאות, בדקו שתים ומצאו טהורות הן טהורות ושלישית טמאה, שלשתן ומצאו טהורות כולן טמאות, למה הדבר דומה לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים *ובדקו אחת מהן ומצאו טהור הוא טהור ושנים טמאים, שנים ומצאו טהורין הם טהורין ושלישי טמא שלשתן ומצאו טהורין כולן טמאים דברי ר"מ שר"מ *אומר כל דבר שהוא בחזקת טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך טומאה היכן היא וחכמים אומרים בודק עד שמגיע לסלע או לבתולה: **גמ'** מאי שנא רישא דלא מפליג, ומאי שנא סיפא דקמפליג? אמר רבי אמי במשולבות: בדקה אחת [וכו']: למה ליה למתני' למה זה דומה? הכי קאמר להו ר' מאיר לרבנן: מ"ש בדם דלא פליגיתו ומ"ש בגל דפליגיתו? ורבנן- בשלמא התם אימא עורב נטלה אלא הכא האי דם מהיכא אתא, תניא אמר ר"מ מעשה בשקמה של כפר סבא שהיו מחזיקין בה טומאה ובדקו ולא מצאו, לימים נשבה בו הרוח ועקרתו ונמצא גולגולת של מת תחובה לו בעיקרו, אמרו לו משם ראיה אימר לא בדקו כל צרכו. תניא א"ר יוסי מעשה במערה של שיחין שהיו מחזיקין בה טומאה, ובדקו עד שהגיעו לקרקע שהיתה חלקה כצפורן ולא מצאו, לימים נכנסו בה פועלים מפני הגשמים ונתזו בקרדומותיהן ומצאו מכתשת מלאה עצמות *אמרו לו משם ראיה אימר לא בדקו כל צרכו. תניא אבא שאול אומר מעשה בסלע בית חורון שהיו מחזיקין בה טומאה ולא יכלו חכמים לבדוק מפני שהיתה מרובה והיה שם זקן אחד ורבי יהושע בן חנניא שמו- אמר להן הביאו לי סדינים, הביאו לו סדינים ושראן במים ופרסן עלידם מקום טהרה יבש מקום טומאה לח ובדקו ומצאו בור גדול מלא עצמות תנא הוא הבור שמילא ישמעאל בן נתניה חללים דכתיב °והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה" וכי גדליה הרגן והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן. אמר רבא האי לישנא בישא אע"פ דלקבולי לא מבעי *מיחש ליה מבעי, הנהו בני גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא, אתו לקמיה דרבי טרפון אמרו ליה לטמרינן מר, אמר להו היכי נעביד? אי לא אטמרינכו חזו יתייכו, אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא אע"ג דלקבולי לא מבעי מיחש ליה מבעי, זילו אתון טמרו נפשייכו. °ויאמר ה' אל משה אל תירא" מכדי סיחון ועוג אחי הוו דאמר מר סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי הוו, מאי שנא מעוג דקמסתפי ומאי שנא מסיחון דלא קמסתפי? א"ר יוחנן אר"ש בן יוחי מתשובתו של אותו צדיק אתה יודע מה היה בלבו אמר שמא תעמוד לו זכות של אברהם אבינו שנאמר °ויבא הפליט ויגד לאברם העברי" ואמר רבי יוחנן זה עוג שפלט מדור המבול. תנו רבנן בגד שאבד בו כתם מעביר עליו שבעה סממנין ומבטלו, רבי שמעון בן אלעזר אומר

בודק

כאילו הן ראויות. לראות ושתיקן טמאות דמכל מקום דם מבינייהו נפיק: **מתני' פנימית.** קרי להך דלצד דרך עליית המטה, פנימית- אותה שלצד הקיר, ובגמרא מפרש מאי שנא הכא דמפליג בין נמצא תחת הפנימית לנמצא תחת האמצעית ובריש' קתני תחת אחת מהן כולן טמאות אפילו נמצא תחת פנימית או חיצונה: **אימתי.** אמרו נמצא תחת חיצונה, פנימית טהורה בזמן שעלו דרך מרגלות המטה דלא עברה פנימית על מקום מציאת הדם: **אבל עברו.** שלשתן דרך (א) עלייה שהן דורסות ועוברות על החיצונה כולן טמאות ואפי' פנימית דשמא כשעברה פנימית דרך שם נפל ממנה: **גל טמא.** שהיה שם כזית מן המת: **לבתולה.** קרקע בתולה ואם לא מצא הגל טהור: **גמ' מאי שנא רישא.** דקתני לעיל נמצא דם תחת אחת מהן כולן טמאות ולא מפליג בין נמצא תחת אמצעית לנמצא תחת פנימית או חיצונה: **א"ר אמי רישא במשולבות.** חבוקות ודבוקות יחד הלכך אפילו נמצא תחת הפנימית איכא לספוקי נמי בחיצונה: **מאי שנא בדם דלא פליגיתו.** דמודים אתם לי דהיכא דנמצא שלשתן טהורות כולן טמאות: **ובגל.** אתם חלוקים עלי דאם בדק ולא מצא, טהור ואע"ג דמוחזק לן דהואי טומאה בחד מינייהו: **לקרקע חלקה כצפורן.** לקרקע חלקה שלא נודעה מעולם: **מקום טומאה לח.** שנבלעו שם מים של סדין מתוך שהיה העפר רך: **יוחנן בן קרח.** אמר לו לגדליה שמעתי שבא ישמעאל בן נתניה להרגך (ירמיה מ): **ביד גדליה.** משמע שע"י גדליה נהרגו: **מיחש ליה מיבעי.** ושמא הרגתם ואסור להציל אתכם: **בני אחיה.** שבא משמחזאי ועזאל שני מלאכים שירדו בדור אנוש: **מתשובתו של אותו צדיק.** (ב) שהוצרך הקב"ה להשיב שלא יירא ממנו: **עוג פלט מן המבול.** שברח לא"י כדאמרינן בחלק: **שאבד בו כתם.** כגון שנכנס במים או נגלל בדם בהמה ואין נודע מקום הכתם וקי"ל במתני' אין דם הכתם טהור בלא שבעה סממנין: **מעביר [עליו] ז' סממנין.** על הבגד: **ומבטלו.** לדם והאי דנקט הך ברייתא הכא משום דאיירי לעיל בגלים שאבדה בהם טומאה ואין ידוע מקומה:

בודקו

אמר רבי אמי [רישא] במשולבות. פ"ה רישא דלא מפליג איירי במשולבות ותכופות זו לזו ולהכי איכא לספוקי בכולהו והרבה ספרים לא גרסינן רישא ואומר ר"י דיש לפרש דסיפא איירי במשולבות כלומר מכוונות כל אחת במקומה ולא היו תכופות ומעורבות זו בזו וכפירוש ר"ח כתוב במשלבת אלחופי שמתפרדות זו מזו: **מקום** טהרה לח. אסדינים קאי דמתוך שהיה הקרקע קשה לא בלע מים שבהסדינין ומקום הטומאה יבש ואית ספרים דגרסינן איפכא מקום טומאה לח והקרקע קאי שהיה לח מחמת הסדינין שבלע לפי שהיה רך ותיחוח וכה"ג בדק רבי יוחנן בן זכאי בשקלן תורמוסי תרומה בעובדא דרבי שמעון בן יוחי במסכת שבת (דף לג:): **אטמרינכו** הא אמור רבנן האי לישנא בישא כו'. פי' בקונטרס ושמא הרגתם ואסור להצילכם ובשאלתות דרב אחאי* מפרש שמא הרגתם ואם אטמין אתכם חייבתם ראשי למלך והיינו מיחש מיבעי ליה למיחש שיש לחוש ללשון הרע להאמינו לגבי זה שיזהר שלא יבא לו הפסד ולא לאחרים: **זה** עוג שפלט מדור המבול. הכי נמי נפלט סיחון מדור המבול כיון דאחי הוו אלא דהך הפליט קים ליה דהוא עוג ולא סיחון מהאי טעמא גופיה כיון דדחיל ליה משה ועוד אמר (*בפרק רבי אליעזר) (דף לד) שעוג מצאו לאברהם אבינו שהיה עומד בגרעת לתקן עוגות לפסח ועל שם זה נקרא עוג ואייתי ליה משום דמתני כלישנא בישא דאמר במדרש *עוג אמר בלבו אלך ואומר לאברהם וילחם וימות ואשא שרה אשתו אפילו הכי היה ירא משה שמא תעמוד לו זכות אברהם: **מעביר** עליו שבעה סממנין. נ"ע ומה צריך להעביר עליו הלא כיון שאבד ואינו ניכר אינו מקפיד עליו ובטל ממילא כדקתני ר' חייא לקמן (דף סב:) דם הנדה ודאי מעביר עליו ז' סממנין ומבטלו שכיון שהעביר עליו אזל ליה חזותא ואינו מקפיד עליו יותר א) אע"פ שניכר (קצת) בקפידא תליא מילתא ויש לומר דהכא קרי שפיר מקפיד עליו דאם אינו מוצאו עכשיו שמא ימצאנו פעם אחרת:

בודקו

תוספי הרא"ש

רישא במשולבות. י"ס שאין כתוב רישא אלא במשולבות גרידא. ויש לפרש סיפא במשולבו' ומכוונו' כל אחת (כנקיה) במקומה ולא דחקו זה את זה. ור"ח פי' סיפא דמשלחפה שלחופי פי' שמופרדות זו מזו: מקום טומאה נגוב מקום טהרה לח. פירוש במקום הטומאה היתה הקרקע חפור ונכנס בו לחלוחית המים ונתנגב הסדין ובמקום טהרה שלא חפרו שם הקרקע היה קשה ולא נבלע המים ונשאר הסדין לח. וי"ס דגרסי מקום טומאה לח מקום טהרה נגוב וקאי לח ונגוב אקרקע ולא אסדין: איטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא איבעי ליה למיחש. פרש"י ושמא הרגתם ואסור להציל אתכם. ותימה הוא לומר כן שאם יצא קול על האדם שחטא שבשביל זה אסור להציל נפשו. ונראה דברי רב אחאי שפי' בשאלתות אם הרגתם חייבתם ראשי למלך שהתורה מלקבל רוצחים. ובענין זה דוקא יש לחוש ללישנא בישא היכא שיכול לבא לידי היזק לו או לאחרים אם לא יחוש לו וכגון ההוא דגדליה בן אחיקם אבל בענין אחר אסור אפי' לחוש ללשון הרע ולהאמינו כלל וכלל: זה עוג שפלט מדור המבול, וה"ה סיחון פלט מדור המבול כיון דאחי הוו אלא דקים להו דקרא דריבא הפליט בעוג מיירי ובמדרש יש דבאותה שעה מצא אברהם שהיה עושה עוגות לפסח ועל שם כך נקרא עוג. ותימה מאי שייך לאיתויי הכא וי"ל משום דאיירי בלישנא בישא שיש לחוש וכן עוג כוון לרעה מה שהגיד לאברהם שנשבה לוט כי אמר בלבו אלך ואגיד לאברהם וילחם עם המלכים ויהרגוהו ואשא שרה אשתו וא"ה ירא משה שמא תעמוד לו זכות של אברהם: בגד שאבד בו כתם מעביר עליו ז' סמנין ומבטלו. וא"ת אמאי צריך לבטלו הא קתני ר' חייא לקמן דם נדה מעביר עליו ז' סממנין ומבטלו אע"ג דאכתי ניכר הדם קצת טהור כיון שאינו מקפיד עליו דבקפידא תליא מילתא כדאמרינן לקמן כ"ש הכא שאינו רואה ואינו מקפיד עליו וי"ל דנהי שאינו מקפיד עכשיו ימצאנו לאחר זמן ויקפיד עליו הילכך צריך לבטלו בז' סממנין: [מכאן שייך לע"ב] בודקו שכונות שכונות. ויעיין יפה יפה אם יוכל להכירו ואם בדקו ולא מצאו אמרינן דמסתמא נפל הכתם מן הבגד. ותימה לר' מאיר דאמר לעיל כל דבר שהוא בחזקת טומאה לעולם הוא בחזקת טומאה עד שתודע הטומאה א"כ מה תועיל בדיקה וי"ל דהתם שאני דם טומאה אתי או לא מהני נמי אבל הכתם איסור נתכבס ולאו אדעתיה אע"ג דר' מאיר לית ליה האי טעמא גבי טומאת מת הכא מודה דבבדיקה מני דאפשר להיות שנפל הכתם או שנתכבס ואינה זכורה: בודקו בחמה. ודוקא קרי דסמיך ועב אבל דם דקליש אינו ניכר בחמה: בגד שאבד בו כלאים. ותימה למה לא יבטל דבר מועט שנתערב בו ואין מקומו ניכר בכל הבגד דהא אמרינן בשילוחי תמורה דצמר בכור ושער נזיר שארגו בשק שבטל אי לאו דעבד מינה כעין ציפורתא שארג צורת צפור מן השער דחשיב ולא בטיל וי"ל דלא שייך ביטול ברוב אלא איסור שנתערב בהיתר אבל היתר שנתערב בהיתר וע"י תערובת זה נאסר לא שייך ביטול ברוב (אלא שנתערב) דאין כאן אלא תחיבה של איסור דאפי' אם אורך הבגד אלף אמה ויש בו חוט של כלאים מצד אחד כולו אסור שכל הבגד נקרא שעטנז. והא דבעינן נתינת טעם בבשר בחלב כמו בשאר איסורין אע"ג דהוי היתר בהיתר ולא שייך בו ביטול כיון שע"י תערובת זה נאסר שאני התם דרחמנא אסרה הוראה ולא מיקרי בשר בחלב בלא נתינת טעם: ולא יעשנו מרדעת לחמור. ודוקא שאבד בו כלאים דחיישינן שמא יקח התיכה ויתפרנה בבגדו או שמא יעלה עליו המרדעת עצמה אבל ודאי כלאים מותר לעשות מרדעת כדתנן בפ' בתרא דכלאים מרדעת החמור ותכריכי המת אין בה משום כלאים ודוקא לישב עליו אבל בהעלייה אסור כדתנן ולא יעלנה על כתפו אפי' להביא עליה את הזבל וטעמא משום דלהציעו אינו אסור אלא מדרבנן כדאמרינן בפ"ק דביצה לא יעלה עליך אבל אתה מותר להציע תחתיך אבל א"ת אסור לעשות כן שמא תיכרך עליו נימא ובמרדעת שהוא קשה וליכא למיחש שמא תיכרך עליו נימא לא גזור והיינו טעמא נמי דתנן התם הכרים והכסתות אין בהן משום כלאים ובלבד שלא יהא בשרו נוגע בהן. וכן נמי במרדעת בעינן שלא יהא בשרו נוגע בהן. וצ"ל מדקתני כרים ובלבד שלא יהא בשרו נוגע בהם ובמרדעת לא קתני הכי מכלל דבמרדעת א) וכן תנן כרשוכה בזבחים פרק דם חטאת דאמרינן התם הא כרים וכסתות דרכין ניתנו ותנן היתה של עור כו' הילכך בעינן שלא יהא נוגע בהם שלא תיכרך עליו נימא: אבל עושין ממנו תכריכין למת. וה"ה בלא אבד אלא רבותא נקט דאבוד שרי ולא גזרינן שמא ילבשם לפי שהם אסורים בהנאה וכ"ש בכלאים ידועים דשרי כדתנן במס' כלאים. ותימה ואמאי לא אסר משום לועג לרש דאפי' ציצית כמו כן רמינן להו בההיא שעתא כדאמרינן במנחות פ' התכלת אמר שמואל כלי קופסא חייבין בציצית ומודה שמואל בזקן שעשאה לכבודו שפטורה מן הציצית וההיא שעתא ודאי רמינן ליה משום לועג לרש וחרף עושהו. ותירץ רשב"ם דאין כאן לועג לרש דאפי' בחי כה"ג אי לביש כלאים שלא להנאתו שרי כדאמרינן מוכרי כסות מוכרין כדרכן ול"נ דא"כ בחי נמי כה"ג מיפטר בציצית כיון שאינו נהנה וקרינן ביה כסותך אשר תכסה בה ומוכרי כסות אינן חייבין לעשות בהן ציצית. ור"ת תירץ דשאני ציצית שהיא מצוה חשובה ושקולה כנגד כל המצות כדדרשינן במנחות וזכרתם את כל מצותי ונם ציצית ומי' הוסיף הה' עליו למנין תרי"ג מצות להכי איכא לועג לרש. וי"מ דההוא שעתא ודאי רמינן ליה פי' בההיא שעתא שנותנין אותו במיטה דאיכא לועג לרש משום דנושאי המטה יש להם ציצית בבגדיהם ולדידיה לית ליה אבל בקבר אין צריך לשום ציצית בבגדו ותכריכי המת של כלאים נמי מלבישין אותו כשמשימין אותו בקבר וליכא השתא לועג לרש. ומה שנהגו האידנא להסיר הציצית מטליתות של מתים אין להביא ראיה מההיא דברכות דא"ל ר'

א) חסר כאן וצ"ל מכלל דבמרדעת אפי' בשרו נוגע בהן שרי וטעמא משום דמרדעת קשה ביותר אבל כרים וכסתות רכין הם וכו'. וכ"ה בדברי רבינו בפי' למס' כלאים פ"ט מ"ב עיי"ש.

רס"ט

טו א ב מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הל' לג (וגורס תחת א' מהן ועי' במ"מ ובכ"מ) סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי' קצ סעי' כ:

יז ג ד מיי' פ"ט מהל' טומאת מת הל' ...:

יח ה מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הל' לג לד וע' מ"מ סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קצ סעיף כ:

יט ו מיי' פ"ד מהל' משכב ומושב הלי"ג סמג לאוין קיא:

[סוף פ' שלח סי' קכט]

[נ"ל בפרקי דר"א ובפרקי דר"א שלפני לא מצאתי אלא רק בב"ר פ' לך לך פ' מ"ב]

[בראשית רבה פ' מ"ב]

תורה אור

[כבר כמשנה גרים א"ר יהודה]

[כמור כמשנה גרים ובדק אחר]

פסחים י. בכורות כב:

ירמיה מא

[פסחים קי:]

במדבר כא

בראשית יד

לא נמצא בס [אבל נמצא בזבחים קיג: ועיין ח"א במנחות דהכא וכן עוד בח"א זבחים שם]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל כו' דרך עליה שהן: (ב) ד"ה מתשובתו וכו' שהוצרך:

הגהות מהרי"ן לנדא

א] תוס' ד"ה מעביר וכו' אע"פ שניכר אלמא בקפידא תליא מילתא. עי' בבכורות דף כה ע"ב:

נושא
ג' נשים במטה אחת ונמצאת דם תחת אחת מהן

נושא/מגמה
△ מעשים על בדיקה וחיפוש אחר טומאה, ולא מצאוה ואח"כ מצאוה (בג' מקורות הנשונים רא מנסה לבסס את שיטתו שיש טומאה עד שתמצא הטומאה- אך החכ' דוחים זו)

נושא
קבלת לשון הרע אסורה אבל מיחש ליה מיבעי

נושא/מגמה
◇ סדרה של דברים שנאבדו בבגד
1. בגד שאבד בו כתם
2. בגד שאבד בו טומאה
3. בגד שאבד בו כלאים

ע"ב ג (שורה 6 ברחבות) בענין כנפי הכרובים בקדש הקדשים

ג' נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת אחת מהן כולן טמאות

** עי' ס' איזהו מקומן שמביא פירושים שונים בענין הצלת סיחון

מסכר איזהו מקומן: פי' דבלישנא בישא יש לחוש שאכנין לרעה כאן כן דעוג כיון לרעה באומרו לאברהם שנשבה לוט

מסכר איזהו מקומן: פי' מהתשובה שהשיב הקב"ה לאותו צדיק (משה) אתה יודע מה היה בלבו של פליט מהר"א

עי' ס' איזהו מקומן שמביא דברי הערוך לנר